

Cadrul fizico-geografic

2011-10-03 13:43:03

RELIEF

În general relieful este deluros, întrucât majoritatea suprafeței comunei este așezată la poalele dealurilor subcarpatice pe ultima lor prelungire spre est. Aceste dealuri fac parte din Culmea Pietricica, un platou înalt, altitudinea maximă fiind de 576 m în vârful Pietricica, din care se ramifică Dealu Mare, ca un podis, format din dealurile Sinislau-Hedesca, Calvar, Ghert, Magura, Sohodou, Cirligatu.

Spre răsărit, dealurile scad în înălțime și se pierd în Valea Bistriței. În general înălțimea lor variază între 400 și 500 m, iar direcția și forma generală a acestor dealuri în proporții reduse, imită obcinele Carpaților Orientali, fiind dealuri lunguiețe.

Între versantul Dealului Mare-Sinislau-Sinislau-Nedesca și paraul satului - Bahna; a săpat o vale adâncă cu direcția vest-est și apoi nord-sud, la începutul careia s-a format vatra satului.

În cea mai mare parte culmile sunt acoperite cu păduri de fag întrerupte de fânețe, oferind priveliști de o mare frumusețe. Aici se remarcă cea mai mare energie de relief caracterizată prin pante accentuate și altitudini de 584 m. Din culmea Pietricica pleacă spre Siret un număr mare de văi cu versanți puternic înclinați, orientate perpendicular pe direcția de curgere a râului Bistrița. Văile sunt separate de interfluvii al căror relieful se prezintă sub forma unor dealuri și coline cu spinări prelungi și înguste sau sub forma unor creste de intersecții. Acestea dau terenului caracterul de dealuri și mușcele.

Padurile sunt situate majoritar în partea superioară a bazinelor acestor văi, pe versanți cu înclinări rezezi. Pe măsură ce se coboară spre Bistrița, energia de relief scade iar interfluviile cu aspect de contraforturi se termină prin terase în amfiteatru. Altitudinea cea mai coborâtă a teritoriului este pe terasa râului Bistrița de 200 m. Versanții dealurilor au o pantă medie de 40%, fiind orientați pe direcția N-NV spre S-SE.

Văile principale străbătute de cursuri de apă sunt: valea paraului Bahna, valea paraului Negel și a paraului Sinca. Terasa a doua a Bistriței este situată în partea de est a teritoriului are o lungime de cca. 5 km și o lățime de 3 km.

CLIMA

Teritoriul comunei Luizi Calugara se încadrează în zona de climat temperat - continental excesiv cu veri calduroase, ierni reci și cu precipitații neuniforme, frecvente ploi torențiale în lunile iunie - iulie. Temperatura medie anuală este de 9,2 grade Celsius media precipitațiilor anuale este de 550 ml. Perioada cu temperatura medie peste 0 grade Celsius este frecvent peste 9 luni (284 zile), peste 5 grade Celsius este de 229 zile, perioada cu temperaturi peste 10 grade Celsius este de 182 zile. În perioada de iarnă se semnalează înghețuri și deșghețuri care produc solifluziune, adică deplasarea unei pături superficiale de sol. Gerurile târzii și timpuriile nu sunt frecvente.

Primele înghețuri apar între 20 octombrie - 15 noiembrie; ultimele înghețuri se semnalează între 10 - 20 aprilie.

Regimul pluviometric

Cantitatea de precipitații din sezonul de vegetație este 350 mm adică 65 % din total. Aversele sunt frecvente ceea ce favorizează apariția fenomenelor de eroziune pe suprafețe de teren despadurite. Perioadele de secetă au durată medie de 15-20 de zile, în special în lunile de toamnă. Numărul zilelor cu zăpadă rar depășește 30 zile iar stratul de zăpadă persistă 69-70 de zile. Umiditatea aerului este de 70-75 % iar extravaporația potențială este 655 mm.

Regimul eolian

Vanturile dominante cele mai frecvente sunt din direcțiile nord-vest și vest și se înregistrează în mod frecvent în lunile de iarnă spre primăvara (februarie - martie) având viteze medii de 3,4 - 3,8 m/sec. În zona subcarpaților apar efecte de fohn, masele de aer temperat marin depășesc lanțul Carpaților Orientali și coboară pe versanții estici ai acestora ca un vant cald, secetos, cerul menținându-se senin multă vreme.

Regimul nefic

În luna ianuarie numărul zilelor cu nebulozitate este de 20 - 22 zile. Norii sunt stratiformi și au o frecvență maximă în orele dimineții. Numărul anual al zilelor înnoirate este de 120 - 130 și a celor senine de 110 - 120 restul zilelor fiind parțial acoperite.

HIDROGRAFIA

Ape de suprafață

Teritoriul administrativ al comunei Luizi Calugara face parte din bazinul hidrografic al râului Bistrița care colectează toate apele care curg pe suprafața comunei. Apele care curg pe teritoriul administrativ al comunei Luizi Calugara sunt: paraul Bahna, paraul Negel și paraul Sinca, toate cu văi lungi și cursuri repezi, având caracter torrențial. La aceste parauri scurgerea de iarnă este cea mai redusă din timpul anului.

Alimentarea pluvială superficială este dominantă (70%) deși ploile de vară sunt relativ scurte.

Văile paraurilor sunt de regulă adânci și înguste fapt ce constituie greutatea la construcția drumurilor forestiere și la scoaterea materialului lemnos.

Ape de adâncime

Apa freatică iese la suprafață sub formă de izvoare din care sunt alimentate paraurile.

Nivelul pânzei de apă freatică variază în funcție de relieful astfel:

- pe cumpene se găsește până la 20 m adâncime
- pe versanți se găsește sub 15-20 m
- pe terasă se găsește între 10-15 m adâncime.

GEOLOGIE

Geomorfologic comuna Luizi Calugara se dezvoltă în vestul zonei neogene, într-o regiune depresionară cu aspectul unei coveți sau care ar semăna din punct de vedere structural cu un sinclinal, axa acestuia aproximativ NE-SV, coincide cu valea paraului Bahna pe ai cărui versanți se dezvoltă cele două sate aparținând comunei: Luizi Calugara pe versantul vestic, limitat de dealul Sinislău spre S-V și Osebiți pe

versantul estic limitat de dealul Ghert spre nord. Între cele două dealuri se dezvoltă spre S-V dealul Calvar. Relieful este de tip colinar cu pante abrupte în special în vecinătatea imediată a paraului Bahna cu porțiuni și alunecări ce afectează vatra satului. Geologic în aflorimentele deschise în versanții paraului Bahna se evidențiază formațiuni mici pliocene, reprezentate prin intercalații decimetrice de marne cenușii cu gresii cenușii galbui uneori maron, calcare ce adesea apar la zi. Peste aceste depozite, sunt dispuse depozite recente cuaternare, reprezentate prin prafuri argiloase nisipoase loessoide cu grosimi variabile.

SOLUL

Solurile sunt variate: în partea estică sunt cernoziomuri podzolate,

iar în vatra comunei și în partea vestică sunt soluri brune, podzolice, care în mare parte sunt supuse eroziunii și alunecărilor de teren, ceea ce a făcut ca în urma inundațiilor din 1970-1972, mulți locuitori să fie mutați din partea de vest a comunei în partea de est.

RESURSE NATURALE

Actuala configurație a comunei Luizi Calugara fiind așezată pe terasa superioară a râului Bistrița, din săpături făcute pe platou și din eroziunea paraului Bahna, la baza acestui platou stau roci sedimentare-prundisuri și nisipuri de asemenea gresie și marna, spre partea superioară un strat de argilă, iar în urma ultimelor prospecțiuni geologice s-au găsit zăcăminte de sare nepuse încă în exploatare. În apropierea comunei Luizi Calugara pe versantul sud-estic al dealului subcarpatic Dealu Nou se găsesc izvoare clorosodice, pe timpuri fiind și o stațiune improvizată de tratament „Baile sărate”; astăzi abandonate.

Padurile din stejar, fag și salcam, cât și pășunile care acoperă aceste dealuri, formează de asemenea o importantă resursă naturală.